

MATANIE (1) *sb n*

mâta- (1), [matâ-]; *teksty nie oznaczają é.*

sg A mâtanie. ◇ [L matâniu.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Posługiwanie się oszustwem dla osiągnięcia własnych celów: Ieden gwiazdarz w niebo páttrzał/ By przyfzłe rzeczy powiedział: Iżby przez takie matánie/ Miał wždy nędzne pożywienie. BierEz L; [Właśnie tu Connexia, iákoby kto po kazaniu (alias mâtaniu) Grátíanowym rzekł. Tyś Grátian/ á ia poide w lás. ŚmigłŁup C3].

Cf MATACTWO, [MATACZYNA], MATAĆ, MATANINA

AŻ